

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ"ו, ויקהל א' – הקדים להם אזהרת שבת

	הרש"י	הדיוקים	הביאור
1			נקודת הביאור: בדרך הפשט אין לומדים מקדימה ואיחור ⁽⁸⁾ , והראי' שבפ' תשא הקדים משכן לאזהרת שבת, ורש"י בא לתרץ למה שינה כאן מפ' תשא, ובהקדמת ביאור ב' דיבורי רש"י בפ' תשא.
2	(1) ואתה דבר אל-בני ישראל.	נראה שיש פה ב' אזהרות (ואתה, אך), וקשה תרתי למה לי (וראה לקמן 6)?	ברש"י הראשון מדובר על הציווי כלפי משה עצמו (ולכן נכתב בל' יחיד: הפקדתיך, בעיניך). אצל משה לא קיים החשש ד"רדופין וזריזין" (ראה להלן 7), שהרי אהלו היו "מקום שכינה" וגם לא עשה שום מלאכה במשכן, אבל עדיין צריך משה אזהרה מיוחדת, כדלקמן.
3	ואתה,	איך יודעים מ"ואתה" הענין ד"אל יקל בעיניך"?	ציווי מלאכת המשכן הי' "ואתה" הפקדתיך לצוותם ישר, מבלי שילמדו מאהרן וכו' – דלא ככל שאר ציוויי התורה שהיו ע"פ "סדר משנה" ⁽⁹⁾ , וה"ואתה" (הציווי למשה לצוות על השבת כמו על המשכן) הוא הראי' שאין להקל ששבת אינו יותר קל ממלאכת השמכן.
4	אף על פי שהפקדתיך לצוותם על מלאכת המשכן,	משמע שהי' מינוי מיוחד על מלאכת המשכן, הרי כל התומ"צ נמסרו ע"י משה?	וזהו הפקדתיך – מינו המיוחד דלא ככל שאר ציוויי התורה
5	אל יקל בעיניך לדחות את השבת...	למה אינו מקצר "אל תדחה"?	ולכן (מכיון שהציווי הי' שונה) יכול להיות סברא להקל בענין השבת (ובפרט שעיי"ז יקדים הכפרה, כדלהלן 8), ולכן צריך משה אזהרה מיוחדת שלא יהי' קולא בענין השבת.
6	(2) אף את שבתתי תשמרו.	(ראה לעיל 2)	ברש"י השני מדובר בציווי ה' בשייכות לבני ישראל (ולכן נכתב בל' רבים: שתהיו).
7	אף על פי שתהיו רדופין וזריזין בזריזות המלאכה,	הרי זה ענין חדש שלא הוזכר כלל לפני"ז, ולמה זה שייך דוקא פה?	והיות שמדובר כלפי בני"י, והסליחה שלהם על חטא העגל תלוי בהשראת השכינה במשכן, לכן (יש ענין חדש להזהיר) שיהיו רדופין וזריזין לגמור מהר כמה שאפשר, ועלול שיכשלו בשמירת שבת,
8	שבת אל תדחה מפניך, כל אכין ורקין מעוטיין...		לכן צריכים אזהרה מיוחדת. וענין זה נלמד מהמיעוט ד"אך", ולא מהקדימה ואיחור (כנ"ל 1).
9	(3) ששת ימים		בפ' תשא, עיקר הציווי הי' על מלאכת המשכן, ולכן מקדימו, ולאח"ז מוסיף בתור ענין טפל המיעוט ד"אך את שבתותי" שאינו דוחה שבת. ובפרשתנו, כבר אמר לו ה' הדין שמלאכת המשכן אינו דוחה שבת, ומקדים שבת שישמרו מלהכשל בזה, וכדלקמן.
10	הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן,	הרי אין לומדים מקדימה (כנ"ל 1)?	אין כוונתו שמכאן לומדים הדין (שהרי הדין יודעים מפ' תשא כנ"ל, ודבר ברור שכן מסר משה הדברים), והדיוק הוא בדברי משה להם, שקשה לרש"י, למה שינה הכתוב מהסדר בפ' כי תשא והקדים אזהרת שבת כשדיבר להם?
11	לומר שאינו דוחה את השבת.		וע"ז מתרץ רש"י שבנוסף להדין שציוה להם במפורש (שהרי כך ציווהו ה') הוסיף והדגיש עוד בזה להקדים אזהרת שבת לחזק אצלם חומר הענין דשמירת שבת ⁽²⁾ , שלנגד עיניהם יעמוד תמיד איסור השבת לפני מלאכת המשכן.

(א) ואין לפרש כפי' המפרשים שבד"כ אפשר ללמוד מקדימה ואיחור ורק שבפ' תשא יש המיעוט ד"אך", שהרי א"כ הו"ל להקדים בפ' תשא אזהרת שבת ואז לא הי' צריך להמיעוט ד"אך".

(ב) שמשה שנה לאהרן, ואז לבני אהרן, ואז להזקנים, ואח"ז לכלל ישראל, ולאחר כל זה כ"א מהם לימד פרקו לבני".

(ג) ולכן אין סתירה בין פרשתנו ופ' תשא (בקשר לקדימה ואיחור ומקור הדין), שהרי בפרשתנו אינו מדובר כלל על מקור הדין, אלא כפנים.